

РЕШЕНИЕ

№ 14040
София, 25.11.2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на деветнадесети ноември две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДОНКА ЧАКЪРОВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от съдията

Николина Аврамова
Чавдар Симеонов
ДОНКА ЧАКЪРОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 6394/2014.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на секретаря на Столична община срещу решение №1388/06.03.2014 г., постановено по адм. д. 9074/2013 г. на Административен съд София - град (АССГ).

Касаторът оспорва съдебното решение като твърди, че е неправилно поради нарушение на материалния закон - касационно основание за отмяна по смисъла на чл. 209, т. 3 от АПК. Изрично се оспорват мотивите в съдебното решение, според които исканата информация е обществена и аргументите, че липсата на съгласие на засегнатото трето лице не представлява самостоятелно основание да бъде отказан достъпа до тази информация. Касационният жалбоподател иска да бъде отменено обжалваното решение. Подробни съображения в подкрепа на твърдяното касационно основание и искането са изложени в касационната жалба и писмена защита. Не претендира заплащане на разноски.

Ответникът Весела Тончева Веселинова оспорва касационната жалба по подробни съображения, изложени в становището по същество на спора в открито съдебно заседание. Не претендира разноски.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, пето отделение, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение №1388/06.03.2014 г., постановено по адм. д. 9074/2013 г. на АССГ е отменено Решение СО-РД-09-ЗДОИ-142/28.08.2013 г. на секретаря на Столична община, с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/05.08.2013 г. и е задължен секретаря на Столична община да предостави на Весела Тончева Веселинова достъп до обществена информация, поискана в т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/05.08.2013 г. За да постанови обжалваното решение, административният съд е приел за установено, че с оспореното пред него решение незаконосъобразно е отказан достъп до поисканата от Весела Тончева Веселинова Петров обществена информация. Изложени са подробни мотиви относно тълкуване на приложимите правни норми и разпределението на доказателствената тежест при установяване на относимите към спора факти.

Така постановено съдебно решение е правилно и законосъобразно.

По делото не е налице действителен спор относно фактите, които са установени и от

събраните по делото доказателства, а именно, че със заявление вх. № СО 94-ЗДОИ-251/05.08.2013 г. Весела Тончева Веселинова е поискала от Столична община да ѝ бъде предоставена информация, която е точно индивидуализирана по пунктове, но най-общо може да бъде определена като свързана с ползването на територията на езерото „Ариана“ в гр. София. Заявлението е депозирано в Столична община, от където е изпратено писмо изх.№ СО-94-ЗДОИ-215(3)/13.08.2013 г. до Яна Атанасиос Карра, в което е поискано да изрази становище по заявлението, защото поисканата информация се отнася до представлявано от нея дружество. Няма спор, че на това писмо не е постъпил отговор. В оспореното пред АССГ решение е посочено, че поради липса на изразено категорично становище от „Профудс“ ЕООД не може да бъде предоставена исканата информация.

Спорът между страните е относно правното значение на осъществените факти и този спор е правилно разрешен от първоинстанционният съд. При достатъчно събрани доказателства съдът е установил прецизно и непротиворечиво фактическата обстановка и е приложил правилно материалния закон.

Правилно е прието от АССГ, че сезираният с искането субект е задължено лице на основание чл. 3 от ЗДОИ, както и че отказът да бъде предоставена исканата информация е издаден от компетентно лице в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона сроковете и форма. Законосъобразен е изводът, че исканата информация е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ.

В оспорения пред АССГ отказ като правно основание е посочен чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ, които регламентират процедурата по разглеждане на подадени заявление за достъп до обществена информация. На практика отказът е обоснован с липсата на становище от „Профудс“ ЕООД, което явно е искано с писмото, адресирано до Яна Карра т.е. най-вероятно, защото исканата информация се отнася до това дружество. Как и дали действително исканата информация засяга някакви права на това трето лице от данните по административната преписка не може да бъде направен извод, поради което с оглед описанието на исканата информация АССГ правилно е приел, че тя е с такова естество, че разкриването ѝ би повишило прозрачността и отчетността на СО. Липсата на конкретни мотиви и доказателства, че разкриването на информацията действително ще засегне интереси на трето лице, правилно е преценена от решаващият съд като липса на основание за постановяване на отказ.

Съдът е извършил и проверка относно евентуално наличието на основание по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ с оглед мотивите в обжалваното решение, независимо, че липсва изрично позоваване от страна на неговия издател на тази правна норма.

Правилен и в съответствие с преобладаващата съдебна практика са изводът на АССГ, че в случая е налице хипотезата на надделяващ обществен интерес поради приложение на презумцията, установена в § 1, т. 5, б. „е“ от допълнителните разпоредби на ЗДОИ. В тази хипотеза се дължи предоставяне на информация съгласно чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, като ако са налице определени обстоятелства е допустимо предоставянето ѝ в по-ограничен обем, но не и пълен отказ.

В този смисъл позоваването в касационната жалба на становище на Комисията за защита на личните данни е напълно неотнормено, защото третото лице, чиито интереси е възможно да се предположи (поради липса на конкретни данни), че биха били засегнати от предоставяне на достъп до информация, която го касае е юридическо, а не физическо лице. Евентуалното нарушаване на търговска тайна, въобще не е посочено като съображение от касационният жалбоподател, но също на посоченото вече основание не може да представлява основание за пълен отказ за предоставяне на търсената обществена информация при наличието на преобладаващ обществен интерес.

Опровергаването на законната презумция е в тежест на доказване на субекта по чл. 3 от ЗДОИ, а в случая както в обжалвания пред АССГ отказ, така и в съдебното производство не са посочени дори факти, сочещи за липсата на преобладаващ обществен интерес. В този смисъл правилно и без изрични указания по доказателствата, съдът е преценил, както

наличието на задължен субект, така и характерът на търсената информация на обществена, тъй като дава възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на задължения субект. Тоест правилна е преценката за наличие на изключението по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ - надделяващ обществен интерес, в които случаи не може да бъде отказана поисканата обществена информация поради липсата на писмено съгласие на третото засегнато лице. Правилно е разпределението на тежестта на доказване, защото съгласно чл.170, ал.1 от АПК административният орган е длъжен да докаже фактическите основания на акта и изпълнение на законовите изисквания за издаването му. Липсата на съгласие от третото лице само по себе си не е достатъчно основание за пълен отказ от предоставяне на исканата обществена информация при наличие на надделяващ обществен интерес.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че на основание чл. 221, ал. 2 от АПК обжалваното съдебното решение като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По водене на делото пред касационната инстанция ответникът не е направил разnosки, не ги претендира, поради което и с оглед изхода на спора, разnosки не следва да бъдат определяни.

По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1388/06.03.2014 г., постановено по адм. д. 9074/2013 г. на Административен съд София – град.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Донка Чакърва

/п/ Илиана Славовска